

[Kalnæs]

Der er i forslaget afsat 6 uger til debat og indsigelse, efter at der er udarbejdet et forslag for et område eller for en ejendom. Vi mener, det er for lidt, uanset om det drejer sig om et helt område eller det kun er en enkelt ejendom. Indsigelsesfristen på de 6 uger kan sådan set godt gå. Det var nok mere rimeligt, synes vi, at bruge en lidt længere frist, måske bruge den samme som ved lokalplaner, på de 8 uger. Men det afgørende er sådan set, at man får en væsentligt længere periode forud for forslaget egentlige fremsættelse og forud for, at indsigelsesfristen påbegyndes. Vi kunne tænke os noget i retning af en 6 måneder eller noget i den stil, hvor beboerne på grundlag af visse rammer og løse planer om, hvad der skal laves i området, kan få tid til at sætte sig ind i, hvilke muligheder der er. Det vil betyde, at den dag indsigelsesfristen begynder, når selve forslaget fremkommer, så er man inde i problemerne og kan dermed komme med kvalificerede indsigelser og kan overskue problemerne, hvilket vil være umuligt, hvis man skal prøve at skabe samling og samarbejde mellem en stor del beboere på så kort tid som 6 uger.

Et andet væsentligt problem er det, at der er så mange boliger, der skal forbedres, og derfor kan det ikke undgå at tage lang tid. Det betyder, at denne proces skal strække sig over en lang årrække. Der er i bemærkningerne til forslaget givet som eksempel 15 år, men der er nok ingen tvivl om, at det kommer til at tage længere tid. Også selv om der kommer nogle penge, vil det tage den lange tid. Derfor bliver det helt afgørende, at man starter rigtigt. Det vil sige, at man må starte med at skaffe noget lys og luft de steder, hvor der er allermost brug for det, i nogle indeklemte gårde og sådan noget. Desuden må man tage fat på de allerdårligste boliger først, sådan at de, der virkelig bor dårligt, først får en forbedring.

Hvis vi først snakker lidt om gårdene, er det vist sådan, at der er omkring 800 gårde, som trænger til forbedring. For halvdelen af dem er der brug for det, man kan kalde lette gårdrydninger. Her kunne man, altså også uden at få lavet totale planer, lave en rydning, sådan at der kan blive legepladser og lys og luft i det område. Det betyder noget for de familier med børn, som bor i området, for de kan måske godt klare sig et stykke tid

i en lejlighed, selv om den ikke er det bedste, men det er næsten umuligt at klare sig, hvis der ikke er i hvert fald nogenlunde legemuligheder for børnene. Der var noget, man kunne starte på, og som ikke behøver at kræve så forfærdelig mange penge.

Der kan også være tilfælde, hvor der kan være bred enighed om, at nogle af bygningerne i gårdene skal væk, også selv om der kan være andre bygninger, man ikke ved om man skal lade stå eller rive ned. Nogle kan der være enighed om, og dér kunne det også hjælpe gevaldigt på at skaffe lys og luft, hvis man startede med på et tidligt tidspunkt at få revet dem ned.

Den lange årrække, som det utvivlsomt vil tage at få gjort noget ved det her, giver også et problem på den måde, at der kan være risiko for, at det går ud over vedligeholdelsen visse steder. Når man i et område bliver klar over, at der skal ske en mere gennemgående byfornyelse og boligforbedring om nogle år, så kan det være meget fristende, at man blæser noget på vedligeholdelsen og siger: det må så gå, som det kan. Dermed kan boliger, som i dag er i nogenlunde vedligeholdelsesstand, forfalde ganske betydeligt, inden man når frem til den egentlige boligforbedring. Derfor mener vi, det er væsentligt, at man på en eller anden måde gennem lejelov eller bygge Lov sikrer, at man vedligeholder disse boliger, indtil vi når frem til at kunne lave den gennemgribende forbedring. Specielt når der nu ikke er afsat penge til det, kan det være svært at sige, hvor lang tid det varer, inden vi kommer igennem den væsentlige del af boligerne. Derfor bliver det, at vi holder fast ved vedligeholdelsen, en meget vigtig ting.

Da vi behandlede det foregående forslag, fra SF og VS, talte jeg lidt om ungdomsboligerne. Spørgsmålet om ungdomsboliger spiller også ind i forbindelse med boligforbedring og byfornyelse, for det er jo sådan, at en stor del af de uddannelsessøgende har deres boliger i de ældre, ret dårlige og ret billige lejligheder. Der bor også mange pensionister i disse områder, men pensionisterne er der i et vist omfang sørget for, idet man gennem støtteordninger, specielt boligydelsen, sikrer, at de kan blive boende med en rimelig husleje i området. Det kan også godt gå for de uddannelsessøgende, der bor i områderne, for de kan få del i den specielle boligsikring,